

“నేను మనవు నేనుకోబోతున్న మగాడు యీదేనండి”

“ఏంటి?”

“అడికి డబ్బులేదు. జబ్బులేదు. సదువులేదు సెరిత్రంటారా తవరు అది అనయలేదు”

“ఓసిముందా? ఎన్ని కొమ్ములొచ్చాయే నీకు? పిల్చి పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే తీవరమయిందా నీకు? నీలుతున్నావ్? అన్నీవున్న మావాడికన్నా ఏమీలేని ఆ తుమ్ముమొదు నచ్చాడా నీకు? అవునే? పంది మురికి గుంటలో బొర్రాడుతుంది కాని పన్నీటి స్నానాలకు యిష్ట పడుతుందా? పుల్లిస్తరాకులు నాకే పూరి కుక్కలకు పంపభక్ష్య పరమాళ్ళాలతో పనేమిటి?” కోవంతో అని యిక మాటలు రాక ఆగిపోయింది శకుంతల.

ఓ ఊబ నిశ్శబ్దం:

“మీ రిట్టా మాట్లాడారని నాకు తెలుసం డమ్మగోరూ. అది మీ కప్పుకాదు. మీ డబ్బు తప్పు. మీ సెరిత్ర తప్పు. మీకు సెరిత్ర డబ్బుతో వచ్చింది. అంసేత తక్కువజాస్తి. చూ సెరిత్ర కట్టంతో కట్టుకొంటున్నది. అంసేత ఎప్పుడూ కన్నీళ్ళతో నానుతుంటుంది.

“అమ్మగోరూ. వో యిసయం సెప్పిపోదా మని వచ్చా. డబ్బు-డబ్బు యిచ్చే గొప్పతనం శాశ్వతం కావు. అట్లా వచ్చిన సెరిత్రను నిల బెట్టుకోటానికి ఎప్పుడూ డబ్బు కరనుసేచూనే వుండాలి. కానీ అడి కండలో వున్న ఆస్తి శాశ్వతం. కట్ట పడగలిగినోడే నిజమైన గొప్పోడు. అడి సెరిత్రే గొప్పది.”

“ఛీ: నాకు ధర్మపన్నాలు చెప్పేటంత జాణ వయ్యావా? అయినా పేదదానివని జాలిపడి, నిన్నుద్దరించాలని గొప్పకుపోయి నిన్ను ప్రేమించిన మా వాడిననాలి. యింకా నయంకదూ? ఆ పెళ్ళికూడా చేసుకొని మా పరువుప్రతిష్ఠను గంగలో కలిపేడుకాదు. మా వంశ చరిత్రను కలుషితం చేసేడుకాదు.”

“పేమా! అవునండమ్మగోరూ. ఆ సంగతి మర్రేపోయా. ఏటి మీరు పేమింసేది? మీ డబ్బును, గొప్పని, సెరిత్రను: నా నేకిరిసి,

మిసీకథ

పిట్టపోరుపిట్టపోరు

నా ఎరియర్ బిల్లుని (బకాయిపడ జీతం బిల్లుని) ప్రత్యేకంగా దగరుండి పాస్ చేయించుకోవాలనే సదుద్దేశ్యంతో అడిద్ ఆఫీ సర్కి ఫుల్ సమస్కారం కొటి వినయాన్ని వదనానికి అతికించి సర్కస్ లో నీసాపై నించున్న ఏనుగులా నించున్నాను. ఆయన నాతో మాట్లాడకుండా నా బిల్లుని కుడివైపు నుంచి ఎడమకి, ఎడమనుంచి కుడికి, చూసి చూసి, ఏమీ పాలుబోక, పాస్ తిరుగుతున్నా వుక్కబోసి, ఆ బిల్లుని బోర్లెసి తిరగేసి మర గేసి, చికాకేసి, తల గోకుని రెండు పేలు కుక్కకుని 'అలేయ్ అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ చికావురా.' అని అరండ్ గా ఆనందపడి గిబగదా ఏదో బిల్లుమీద బరికేసి ప్రేరో పడే శాడు. ఆయనతో చూట్టాడే తెల్లంరేక ఆయన బిల్లుపై గీకిన పదాల్ని నెమరుచేసు చుంటూ చూ సెజినీకి వెళ్ళాను.

‘ఈ బిల్లులో రెండూ డ్లెస్ రెండు నాలుగు అని వేశారు. కాని ఈ బిల్లుదారునికి సప్ల మెంటరీ అలవెన్సు (అనుబంధ భ్యవ్యం) నెలకి రెండు రూపాయలు చొప్పున రెండు నెలలకి రావాలి. అంటే రెండూ యింటూ రెండు అని వేయాలి. కాబట్టి ఎకౌంట్స్ ఆఫీ సర్ ఈ బిల్లులో కూడిక బదులు గుణకారం

సల్లిలా పడివుండే నా గుణాన్ని పేమించటం డబ్బున్న వోళ్ళకే తెల్లమా? పేర్లన్ని పెట్టు కొన్నా ఆళ్ళు ఎప్పుడూ పేమించేది—ఆళ్ళ నాళ్ళే! పేదోళ్ళని పేమించటం కల్లోనిమాట! పేమను సూదాలంటే అడి గుండెలోకి తొంగి సూదాలి. వో నిముసం అడి గుండెలమీద వోలితే పేమనేనే శబ్దాలు యివొచ్చు. అందుకే

చూపించవలెను. తప్పు సరిచేసి బిల్లుని పంప గలరు

ఆ బిల్లుని చూడగానే అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ ఆకాశమంత ఎత్తు ఎగరబోయి గదిలో సీలింగ్ ఫాన్ వుందని తల తెగుతుందని, భయపడి నా మీద విరుచుకుపడ్డాడు. “ఆ ఆడిట్ ఆఫీసర్ నాకు లెక్కలు చెప్పాడా? నేను జవాబు రాస్తాలే పెళ్ళు—” అని రెండు నెలలు ఆయన నా బిల్లుని తేబిర్ మీద పడుకోబెట్టి చివరికిలా రాశాడు.

“రెండు అంతెల్ని కూడినా, హెచ్చవేసినా ఫలితం వాకలే కాబట్టి ఈ బిల్లు పాస్ చేయ గలరు....”

బిల్లుని చూడగానే ‘లో బి.పీ.’ అడ్డురాగా ఆడిట్ ఆఫీసర్ వో నెలరోజులు తరువాత ఈ విధంగా రాశాడు.

“రెండు అంతెల్ని కూడినా; గుణించినా వాకే ఫలితం రాదు. ఉదాహరణకి మూడూ యిందూ మూడు తొమ్మిది. మూడూ ప్లస్ మూడు ఆరు. కాబట్టి బిల్లు సరిచేసి పంప గలరు.”

రెండు వచ్చిన బిల్లుని చూడగానే ముందు కోడం తెచ్చుకొని ఆ తరువాత నవ్వుచుని అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ యిలా రాశాడు. “ఎ అంతెనై నా రెండుచే గుణించినా, ఆ అంతెని రెండుసారు వేసుకుని కూడినా ఫలితం వాకలే కాబట్టి ఈ బిల్లుని పాస్ చేయగలరు.”

రాకే దగ్గులు నేర్చుతావా? ఈ ఆడిట్ ఆఫీసర్ ముందా నీ కుప్పిగెంతులు అని అను

కుని బిల్లుమీద ఈ విధంగా బరికేశాడు ఆడిట్ ఆఫీసర్. “సున్నాని రెండు పెట్టి హెచ్చస్తే సున్నా. కాని సున్నాకి రెండు కూడితే రెండూ. కాబట్టి బిల్లులో తప్పు సరిచేసి పంపగలరు.”

“సున్నా అంతె కాదు. దానికి విలువలేదు. బిల్లుని పాస్ చేయగలరు.”

“సున్నా అంతె కాని పక్షంలో దానికి విలువ లేని పక్షంలో వాకటి ప్రక్కన సున్నా వేస్తే పది ఎందుకవుతుంది? కాబట్టి బిల్లులో తప్పు సరిదిద్ది పంపగలరు.”

“సున్నాకి వొంటరిగా విలువలేదు. అంతె లలో కలిస్తే విలువ వస్తుంది. ఎలాగంటే అకౌంట్స్ డిపార్టుమెంట్ లేకపోతే ఆడిట్ డిపార్టుమెంట్ వుండదు. దాని తాలూకు ఆఫీ సర్లు వుండరు. కాబట్టి బిల్ పాస్ చేయగలరు.”

“హద్దుమీది రాసిన అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ గారి రిమార్క్స్ జనరల్ మేనేజరుగారికి పంపు తున్నాను. దయచేసి పరిశీలించగలరు.” అని ఆడిట్ ఆఫీసర్ నా బిల్లుని మేనేజరుగారికి పంపాడు.

మేనేజరు ఆ బిల్లుని, అకౌంట్స్ ఆడిట్ ఆఫీసర్ విసుర్రని చదివి బిగరగా నవ్వాడు. ఎక్కిళ్ళు వచ్చేవరకు నవ్వి చివరికిలా రాశాడు “నల్ల మెంటరీ అలవెన్సు (అనుబంధ అల వెన్సు—) తాత్కాలికంగా రద్దుచేయబడి చాల కాలమయింది. దాని తాలూకు ఖాకీలు కూడా చెల్లించడానికి వీలులేదు. అకౌంట్స్ ఆఫీసర్ ఆడిట్ ఆఫీసర్ గిమనించగలరు. వో సారి యిద్దరూ రూల్స్ చదువుకోగలరు.” □

—‘హూరా’

ఆడిని పేమించి పెళ్ళి నేసుకొంటున్నానమ్మా. లచ్చలిచ్చినా ఆడిని వదులుకోను. వస్తానండమ్మ గోరూ.”

చెట్టాపట్టా లేసుకొని జంటగా వెళ్తున్న వాళ్ళిద్దరీమాస్తుంటే కళుంతల కన్ను కుట్టింది. గుండెలో మంట మరోసారి ఎగడన్నుంది.

“చెప్పి తినే కుక్కలు: చీ” అంది.

జ్యోతి

అతడు చర్రున వెనక్కి తిరిగేడు. వురిమి నట్లు అన్నాడు.

“మరోమాటగూడా వుందమ్మావో? కుక్క కాటుకి నెప్పదెబ్బ! అది గురుకుంసుకోండి.”

సరస్వతి నవ్వింది. అతడి చేయి పట్టుకొని తీసుకెళ్ళింది.

శరంతల పంచరిత్ర మాసంగావచ్చింది: □